

7.12.2011

B7-0687/2011

NÁVRH UZNESENIA

predložený na základe otázok na ústne zodpovedanie B7-0659/2011, B7-0664/2011, B7-0663/2011, B7-0666/2011, B7-0661/2011, B7-0662/2011, B7-0667/2011, B7-0658/2011, B7-0665/2011 a B7-0660/2011

v súlade s článkom 115 ods. 5 rokovacieho poriadku

o podmienkach zadržovania v EÚ (2011/2897(RSP))

Salvatore Iacolino, Manfred Weber, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Elena Oana Antonescu, Georgios Papanikolaou, Roberta Angelilli, Mario Mauro, Erminia Mazzoni

v mene skupiny PPE

Birgit Sippel, Claude Moraes, Sylvie Guillaume, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Roberto Gualtieri, Tanja Fajon, Carmen Romero López, Silvia Costa

v mene skupiny S&D

Niccolò Rinaldi, Renate Weber, Sarah Ludford, Nathalie Griesbeck, Cecilia Wikström, Ramon Tremosa i Balcells, Andrea Zanoni, Leonidas Donskis, Louis Michel

v mene skupiny ALDE

Judith Sargentini, Jan Philipp Albrecht, Tatjana Ždanoka, Rui Tavares,

Raül Romeva i Rueda

v mene skupiny Verts/ALE

Timothy Kirkhope

v mene skupiny ECR

Kyriacos Triantaphyllides, Cornelis de Jong, Cornelia Ernst, Miguel

Portas, Nikolaos Chountis, Marisa Matias

v mene skupiny GUE/NGL

Uznesenie Európskeho parlamentu o podmienkach zadržovania v EÚ (2011/2897(RSP))

Európsky parlament,

- so zreteľom na právne nástroje Európskej únie týkajúce sa ochrany ľudských práv, najmä články 2, 6 a 7 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ), a na Chartu základných práv Európskej únie (CHZPEÚ), najmä jej články 4, 19, 47, 48 a 49,
- so zreteľom na medzinárodné právne nástroje týkajúce sa ľudských práv a zákazu mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, najmä na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv (článok 5), Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (článok 7), Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a na opčný protokol k tomuto dohovoru o zriadení systému pravidelných návštev vo väzenských zariadeniach nezávislými medzinárodnými a vnútroštátnymi orgánmi,
- so zreteľom na právne nástroje Rady Európy týkajúce ľudských práv a predchádzania mučeniu a neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, najmä na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP) (článok 3), protokoly k EDLP a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), Európsky dohovor o predchádzaní mučeniu a neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu z roku 1987, ktorým sa zriadil Výbor Rady Európy pre predchádzanie mučeniu a neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (CPT), a na správy tohto výboru,
- so zreteľom na právne nástroje, ktoré sa špecifickejšie zaoberajú právami osôb, ktoré boli pozbavené osobnej slobody, najmä: (na úrovni OSN) štandardné minimálne pravidlá týkajúce sa zaobchádzania s väzňami a deklarácie a zásady prijaté valným zhromaždením; (na úrovni Rady Európy) odporúčania výboru ministrov, konkrétne odporúčanie (2006) 2 o Európskych väzenských pravidlách, odporúčanie (2006) 13 o osobách vrátených do väzby a podmienkach pre osoby vrátené do väzby a ochrane pred zneužitím tohto opatrenia, odporúčanie (2008) 11 o európskych pravidlách pre mladistvých páchatel'ov vystavených sankciám alebo opatreniam, odporúčanie (2010) 1 o Európskych probačných pravidlách¹ a odporúčania prijaté parlamentným zhromaždením,
- so zreteľom na svoje uznesenia z 18. januára 1996 o zlých podmienkach vo väzenských zariadeniach Európskej únie² a zo 17. decembra 1998 o väzenských podmienkach v Európskej únii: podmienené opatrenia a alternatívne sankcie³ a na svoje opakované výzvy Komisii a Rade, aby navrhli rámcové rozhodnutie o právach väzňov v súlade s jeho uznesením zo 6. novembra 2003 o návrhu odporúčania Európskeho parlamentu

¹ Úplný zoznam odporúčaní a rezolúcií Rady Európy v trestnej oblasti nájdete na adrese: <http://www.coe.int/prison>.

² Ú. v. ES C 32, 5.2.1996, s. 75.

³ Ú. v. ES C 98, 9.4.1999, s. 209.

Rade o procedurálnych zárukách pre podozrivé a obžalované osoby v trestnom konaní v celej Európskej únii¹, v súlade s jeho odporúčaním z 9. marca 2004 Rade o právach väzňov v Európskej únii² a na svoje uznesenie z 25. novembra 2009 o viacročnom programe na roky 2010-2014 týkajúcom sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (Štokholmský program)³,

- so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi⁴,
 - so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii⁵,
 - so zreteľom na návrh rámcového rozhodnutia Rady z 29. augusta 2006 o európskom príkaze na dohľad v predsúdnom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie (KOM(2006)468 v konečnom znení),
 - so zreteľom na návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o práve na prístup k advokátovi v trestnom konaní a o práve na komunikáciu po zatknutí (KOM(2011)326), ktorý predložila Komisia,
 - so zreteľom na zelenú knihu Komisie o posilnení vzájomnej dôvery v európskom justičnom priestore - zelená kniha o uplatňovaní trestnoprávných predpisov EÚ v oblasti pozbavenia osobnej slobody zo 14. júna 2011 (KOM(2011) 327 v konečnom znení),
 - so zreteľom na otázky na ústne zodpovedanie o podmienkach zadržiavania v EÚ predložené skupinami ALDE, GUE/NGL, PPE, Verts/ALE a S&D,
 - so zreteľom na článok 115 ods. 5 a článok 110 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže Európska únia si stanovila úlohu vybudovať oblasť slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a keďže podľa článku 6 Zmluvy o Európskej únii dodržiava ľudské práva a základné slobody, a tak preberá pozitívne povinnosti, ktoré musí plniť s cieľom

¹ Ú. v. EÚ C 32, 2.4.2004, s. 180. Odsek 23: Vyzýva Radu a Komisiu, aby urýchlili vyšetrowanie podmienok väzňov a väznic v EÚ, s cieľom prijať rámcovú smernicu o právach väzňov a spoločných minimálnych normách na zaručenie takýchto práv na základe článku 6 (ZEÚ). Pozri tiež uznesenie Parlamentu zo 4. septembra 2003 o stave v oblasti základných práv v Európskej únii (2002), ods. 22: Vo všeobecnosti sa domnieva, že treba vynaložiť tiež úsilie v európskej oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti s cieľom mobilizovať európske kapacity na zlepšenie činnosti polície a väzenského systému. Napríklad vypracovaním rámcového rozhodnutia o minimálnych normách na ochranu práv väzňov v EÚ.

² Správa Maurizia Turca, odporúčanie Európskeho parlamentu Rade o právach väzňov v Európskej únii (2003/2188(INI)), P5_TA(2004)0142.

³ P7_TA(2009)0090: v odseku 112 Parlament žiada vybudovanie oblasti trestného súdництва EÚ založenej na dodržiavaní základných práv, zásady vzájomného uznávania a potreby zachovať súdržnosť vnútroštátnych systémov trestného práva, čomu majú slúžiť ... minimálne normy väzenských podmienok a spoločný súbor práv väzňov v EÚ.

⁴ Ú. v. ES C 190, 18.7.2002, s. 1.

⁵ Ú. v. EÚ C 327, 5.12.2008, s. 27.

dodržať tento záväzok;

- B. keďže podmienky zadržiavania a správy väzenských zariadení spadajú predovšetkým do zodpovednosti členských štátov, ale keďže nedostatky, ako je preplnenie väzníc a údajné zlé zaobchádzanie so zadržívanými osobami, môžu ohroziť dôveru, ktorá musí byť oporou justičnej spolupráce v trestných veciach na základe zásady vzájomného uznávania rozsudkov a iných súdnych rozhodnutí členských štátov EÚ;
- C. keďže justičná spolupráca v trestných veciach musí byť založená na dodržiavaní noriem v oblasti základných práv a nevyhnutnom zblížovaní práv podozrivých a obvinených osôb a procesných práv v trestnom konaní, čo je kľúčové pre zabezpečenie vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že množstvo občanov členských štátov zadržívaných v inom členskom štáte sa môže v dôsledku takejto spolupráce zvýšiť ;
- D. keďže celkový počet väzňov v EÚ v rokoch 2009 až 2010 bol podľa odhadov 633 909¹, keďže v zelenej knihe Komisie, v ktorej je uvedený tento počet, sa vykresľuje znepokojujúci obraz o:
- preplnení väzníc²;
 - zvýšení počtu väzňov;
 - zvýšení počtu zadržívaných cudzích občanov³;
 - vysokom počte osôb vo vyšetrovacej väzbe⁴;
 - zadržívaných osobách s duševnými a psychickými poruchami;
 - mnohých prípadoch smrti a samovrážd⁵;
- E. keďže článok 3 EDLP a judikatúra ESLP ukladajú členským štátom nielen negatívne povinnosti tým, že im zakazujú neľudské a ponižujúce zaobchádzanie s väzňami, ale aj pozitívne povinnosti, keďže ich žiadajú, aby zabezpečili také podmienky vo väzenských zariadeniach, ktoré rešpektujú ľudskú dôstojnosť, a aby vykonali riadne a účinné vyšetrovanie v prípade, že tieto práva sú porušené;
- F. keďže v niektorých členských štátoch tvoria veľkú časť väzňov osoby vo vyšetrovacej väzbe; keďže vyšetrovacia väzba je mimoriadne opatrenie a príliš dlhé obdobia vyšetrovacej väzby majú negatívny vplyv na jednotlivca, môžu ohroziť justičnú

¹ Údaje podľa zelenej knihy Komisie o uplatňovaní trestnoprávných predpisov (KOM(2011)0327 v konečnom znení); ďalšie údaje k dispozícii od Rady Európy, priestor 1:

[http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf) ;

priestor 2: http://www3.unil.ch/wpmu/space/files/2011/02/Council-of-Europe_SPACE-II-2009-E.pdf.

² V rámci EÚ je priemerná hodnota 107,3; preplnenie sa týka 13 členských štátov, ako aj Anglicka, Walesu a Škótska, pričom väznice sú najviac preplnené v Bulharsku (155,6), v Taliansku (153), na Cypre (150,5), v Španielsku (136,3) a v Grécku (129,6) .

³ Priemer EÚ 21,7, pričom najvyššie percentuálne podiely sú zaznamenané v Luxembursku (69,5), na Cypre (59,6), v Rakúsku (45,8), Grécku (43,9) a Belgicku (41,1).

⁴ Priemer EÚ je 24,7, pričom najvyššie percentuálne podiely sú zaznamenané v Luxembursku (47,2), v Taliansku (43,6) a na Cypre (38,4).

⁵ Správy CPT poukazujú na pretrvávajúce určité vážne problémy, ako sú zlé zaobchádzanie s väzňami a nevhodnosť väzenských zariadení, činnosti a zdravotnej starostlivosti.

spoluprácu medzi členskými štátmi a byť v rozpore s hodnotami EÚ¹; keďže EŠLP viackrát odsúdil značný počet členských štátov za porušovanie EDLP, pokiaľ ide o vyšetrovaciu väzbu;

- G. keďže jeden z problémov, na ktoré členské štáty často upozorňujú, je nedostatok zdrojov na zlepšenie podmienok vo väzniciach, a keďže môže byť potrebné vytvoriť nový rozpočtový riadok s cieľom povzbudiť ich k dodržiavaniu vysokých noriem;
- H. keďže zabezpečenie slušných podmienok pre väzňov a umožnenie ich prístupu k programom určeným na ich prípravu na návrat do spoločnosti pomáhajú znižovať pravdepodobnosť ich recidívy;
- I. keďže Rada prijala uznesenia a odporúčania (ktorými sa členské štáty nie vždy riadia) týkajúce sa osobitného problému drogovej závislosti a znižovania s tým súvisiacich rizík a zaoberajúce sa najmä liečením drogovej závislosti vo väzniciach a mimo nich;
- J. keďže len 16 členských štátov ratifikovalo opčný protokol k Dohovoru OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, pričom sedem štátov ho podpísalo, ale zatiaľ neratifikovalo²;
- K. keďže niektoré členské štáty udeľujú poslancom národných parlamentov a európskym poslancom právo navštíviť väzenské zariadenia a keďže Európsky parlament požaduje, aby bolo toto právo udelené európskym poslancom na celom území EÚ³;
- L. keďže deti sú v osobitne zraniteľnom postavení, pokiaľ ide o zadržiavanie, a to najmä vo vyšetrovacej väzbe;
- M. keďže Rada 30. novembra 2009 prijala cestovnú mapu na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní, čo je súčasť Štokholmského programu a stanovuje dôležité záruky, ktoré pomôžu zabezpečiť dodržiavanie základných práv v snahe o lepšiu spoluprácu medzi členskými štátmi v oblasti trestného súdnictva;
- N. keďže Komisia vydala oznámenie, na výslovnú žiadosť Rady, na základe Štokholmského programu a opakovaných žiadostí Parlamentu, s názvom Posilnenie vzájomnej dôvery v európskom justičnom priestore – zelená kniha o uplatňovaní trestnoprávných predpisov EÚ v oblasti pozbavenia osobnej slobody⁴, ktorou sa začína otvorená diskusia strán zúčastnených na činnostiach zameraných na zlepšenie

¹ Cestovná mapa na posilnenie procesných práv podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní, 2009/C295/01, 30. novembra 2009.

² Bulharsko, Cyprus, Česká republika, Dánsko, Estónsko, Francúzsko, Nemecko, Luxembursko, Malta, Holandsko, Poľsko, Rumunsko, Slovinsko, Španielsko, Švédsko a Spojené kráľovstvo ho ratifikovali; Rakúsko, Belgicko, Grécko, Fínsko, Írsko, Taliansko a Portugalsko ho podpísali, ale neratifikovali; zdroj: <http://www.apc.ch/npm/OPCAT0911.pdf>.

³ Pozri napríklad uznesenie Parlamentu o väzenských podmienkach v Európskej únii: podmienené opatrenia a alternatívne sankcie, odsek 41: *žiada, aby poslanci Európskeho parlamentu mali právo navštíviť a skontrolovať väznice a zaisťovacie centrá pre utečencov na území Európskej únie.*

⁴ KOM(2011)0327; pozri http://ec.europa.eu/justice/policies/criminal/procedural/docs/com_2011_327_en.pdf.

podmienok zadržiavania osôb s cieľom zabezpečiť vzájomnú dôveru v justičnej spolupráci, poukazuje na súvislosti medzi podmienkami zadržiavania a nástrojmi EÚ, akými sú európsky zatýkací rozkaz a európsky príkaz na dohľad, a na to, že v súvislosti s otázkami vyšetrovacej väzby, situácie detí a podmienok zadržiavania by mohla EÚ vyvíjať iniciatívu;

1. víta zelenú knihu Komisie; vyjadruje obavy nad znepokojujúcou situáciou, pokiaľ ide o podmienky zadržiavania v EÚ a vyzýva členské štáty, aby prijali naliehavé opatrenia s cieľom zabezpečiť dodržiavanie a ochranu základných práv väzňov, najmä práv zraniteľných osôb, a domnieva sa, že minimálne spoločné normy zadržiavania by sa mali uplatňovať vo všetkých členských štátoch¹;
2. opäť potvrdzuje, že podmienky zadržiavania majú mimoriadny význam pre uplatňovanie zásady vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, a považuje v tejto súvislosti spoločný základ pre dôveru medzi súdnymi orgánmi, ako aj lepšie poznanie systému trestného súdnictva členských štátov za veľmi dôležité;
3. vyzýva Komisiu a Agentúru pre základné práva, aby sledovali situáciu, pokiaľ ide o podmienky zadržiavania v EÚ, a podporuje členské štáty v ich úsilí o zabezpečenie súladu ich zákonov a politík s najvyššími normami v tejto oblasti²;
4. vyzýva Komisiu a inštitúcie EÚ, aby predložili legislatívny návrh o právach osôb, ktoré boli pozbavené osobnej slobody vrátane tých, ktoré EP označil vo svojich správach a odporúčaniach³, a aby vypracovali a zaviedli minimálne normy pre podmienky vo väzniciach a podmienky zadržiavania, ako aj jednotné normy týkajúce sa odškodnenia osôb, ktoré boli nespravodlivo zadržiavané alebo odsúdené; žiada Komisiu a členské štáty, aby túto otázku riešili v rámci svojho politického programu ako prioritnú a aby riešeniu situácie venovali primerané ľudské a finančné zdroje;
5. zdôrazňuje, že je dôležité zabezpečiť dodržiavanie základných práv, a to najmä práva na obhajobu a práva na prístup k advokátovi, a zaručenie práv podozrivých alebo obvinených osôb vrátane práva nebyť vystavený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu; v tejto súvislosti pripomína návrh smernice o práve na prístup k advokátovi v trestnom konaní a o práve na komunikáciu po zatknutí, ktorý predložila Komisia;
6. zdôrazňuje, že podmienky zadržiavania, ktoré sa považujú za zlé alebo za také, v ktorých prípade hrozí, že nedosahujú normy požadované v Európskych väzenských pravidlách Rady Európy, by mohli byť prekážkou pri odovzdávaní väzňov;
7. vyzýva členské štáty, aby vyčlenili primerané zdroje na reštrukturalizáciu a modernizáciu väzenských zariadení, na ochranu práv zadržiavaných osôb, na ich

¹ Ako napríklad Európske väzenské pravidlá, ktoré prijala Rada Európy.

² Ako sú normy stanovené Radou Európy, CPT, Európskym súdom pre ľudské práva a jeho príslušnou judikatúrou a zistenia Výboru OSN pre ľudské práva, Výboru proti mučeniu a osobitného spravodajcu OSN pre mučenie.

³ Pozri odsek 1 písm. c) odporúčania [T5-0142/2004](#).

úspešnú rehabilitáciu a prípravu na prepustenie a začlenenie do spoločnosti, na zabezpečenie odbornej prípravy polície a zamestnancov väzenských zariadení založenej na súčasných postupoch správy väzenských zariadení a európskych normách v oblasti ľudských práv, na sledovanie väzňov trpiacich duševnými a psychickými poruchami a na vytvorenie osobitného rozpočtového riadka v rámci rozpočtu EÚ s cieľom poskytnúť podporu týmto projektom;

8. opätovne potvrdzuje potrebu podporiť zlepšenie väzenských zariadení v členských štátoch s cieľom poskytnúť im vhodné technické vybavenie a rozšíriť dostupné priestory a dosiahnuť, aby boli z hľadiska funkcie vhodné na zlepšenie životných podmienok zadržovaných osôb a aby sa zároveň zabezpečila vysoká úroveň bezpečnosti;
9. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, že vyšetrovacia väzba ostane mimoriadnym opatrením, ktoré sa bude využívať za prísnych podmienok nevyhnutnosti a primeranosti a na obmedzené časové obdobie v súlade so základnou zásadou prezumpcie neviny a právom nebyť pozbavený osobnej slobody; pripomína, že vyšetrovaciu väzbu musí pravidelne prehodnocovať súdny orgán a že v prípade nadnárodných prípadov sa musia využiť alternatívne možnosti, ako je európsky príkaz na dohľad; vyzýva Komisiu, aby predložila legislatívny návrh o minimálnych normách v tejto oblasti na základe článku 82 ods. 2 písm. b) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), CHZPEÚ, EDLP a judikatúre ESĽP;
10. opätovne potvrdzuje, že je potrebné, aby členské štáty plnili záväzky, ktoré prijali na medzinárodných a európskych fórach, aby lepšie využívali probačné opatrenia a sankcie, ktoré ponúkajú alternatívne riešenie k väzneniu vrátane rozhodnutí prijatých v rámci Rady Európy¹;
11. nalieha na členské štáty, aby prijali opatrenia na predchádzanie samovraždám vo väzniciach a aby uskutočnili hĺbkové a nestranné vyšetrovania vo všetkých prípadoch úmrtí väzňov vo väzniciach;
12. vyzýva členské štáty a prístupujúce krajiny, aby podpísali a ratifikovali opčný protokol k Dohovoru OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, ktorý stanovuje systém pravidelných návštev medzinárodných a národných orgánov na miestach zadržovania a poveruje tieto orgány úlohou navštíviť väzenské zariadenia, uskutočniť v nich kontrolu a vypočúť žiadosti väzňov, ako aj vypracovať verejnú výročnú správu pre príslušné parlamenty; vyzýva Európsku úniu, aby vyzvala na podpísanie a ratifikáciu časti opčného protokolu týkajúcej sa jej politiky voči tretím krajinám; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby v plnej miere spolupracovali a podporovali tieto orgány, a to aj primeranými zdrojmi a finančnými prostriedkami;
13. domnieva sa, že na úrovni EÚ by sa mali prijímať také opatrenia, aby poslanci parlamentov členských štátov mali zaručené právo navštíviť väzenské zariadenia a aby

¹ Ako je odporúčanie CM/Rec(2010) 1 výboru ministrov členských štátov Rady Európy o pravidlách týkajúcich sa podmienkových trestov.

bolo toto právo udelené aj poslancom Európskeho parlamentu na území EÚ;

14. vyzýva Komisiu, aby preskúmala dosah rozdielov v trestnom práve a procesnom práve na podmienky zadržovania v členských štátoch EÚ a aby vydala odporúčania k týmto otázkam, a to najmä vo vzťahu k využívaniu alternatívnych opatrení, kriminalizačných a dekriminalizačných politík, vyšetrovacej väzby, amnestie a odkladu výkonu trestu, najmä v oblastiach migrácie, užívania drog a mladistvých páchatel'ov;
15. opätovne potvrdzuje, že je dôležité zabezpečiť také zaobchádzanie s deťmi, ktoré zohľadní ich najlepšie záujmy, a to vrátane potreby oddeleného umiestnenia od dospelých a práva udržiavať styk so svojou rodinou;
16. domnieva sa, že každé dieťa zbavené osobnej slobody musí mať právo okamžitého prístupu k právnej alebo inej zodpovedajúcej pomoci, ako aj právo odvolať sa na nezákonnosť zbavenia svojej slobody pred súdom alebo iným príslušným orgánom;
17. domnieva sa, že členské štáty by mali zaviesť účinné a nezávislé vnútroštátne mechanizmy kontroly väzníc a detenčných centier;
18. podporuje ďalšiu prácu CPT a komisára pre ľudské práva Rady Európy v detenčných centrách členských štátoch a ich návštevy v nich;
19. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov, Rade Európy, Parlamentnému zhromaždeniu Rady Európy, komisárovi Rady Európy pre ľudské práva, Európskemu výboru na zabránenie mučeniu, Európskemu súdu pre ľudské práva, Výboru OSN pre ľudské práva, Výboru OSN proti mučeniu, osobitnému spravodajcovi OSN pre mučenie a Vysokému komisárovi OSN pre ľudské práva.